

JAK BY MĚL BÝT TAKOVÝ ŘÁD JAKO JE SFŘ SPRAVOVÁN (ŘÍZEN) NA VŠECH JEHO ÚROVNÍCH? (*)

Prezentace titulků 3, 4 a 5

Tibor Kauser

Na na Generální kapitule SFŘ v Assisi, v listopadu 2014.

3. ZÁKLADNÍ VÝZVY, NĚKTERÉ PROBLÉMY – Na co se zaměřit, aby se Řád plně rozvíjel tak, aby byl tím, čím má být?

Současnou situaci Řádu, a to navzdory velkému pokroku dosaženému v posledních letech, charakterizují čtyři základní výzvy.

a. Prohloubit chápání a vědomí o závazcích, které jsme přijali při Profesi, abychom doopravdy a plně odpovídali na své Boží povolání.

To je výsledkem často povrchní nebo nedostatečné formace a tím i nedostatečného pochopení toho, co profese v SFŘ (OFS) znamená. Musíme pochopit mnohem hlouběji, co naše profese ve skutečnosti je (znamená). K tomuto problému, se vyjadřuje přednáška "*Profese v SFŘ: dar a závazek*", prezentovaná na generální kapitule 2008 P. Felice CANGELOSIM OFMCap.

Tady by mělo být uvedeno aspoň jedno hledisko: profese znamená ochotu sloužit našim sestřím a bratřím. Znamená také připravenost sloužit i ve službách v případě zvolení do takové služby. Připravenost sloužit a zároveň připravenost na další osobní formaci v potřebných oblastech, aby dotyčný lépe plnil své povinnosti.

b. Prohloubit závazek (zodpovědnou angažovanost) mnoha členů k tomu, aby cestu konverze nastoupili s plnou vážností.

Nemáme následovat svatého Františka. Musíme následovat Ježíše Krista, podle způsobu života svatého Františka, učením se na jeho osobním příkladu, podle jeho spisů, z jeho modlitby, z celého jeho života. (jde o principy, nikoli jen mechanické napodobování)

Nemůžeme být dobrými sekulárními františkány, jestliže nejsme křesťany, kteří obrátili (konvertovali) své životy k Ježíši Kristu. Jak mohu následovat Krista podle svatého Františka, jestliže neudělám tento úplně první krok: celkovou konverzi? Bez tohoto osobního obrácení, všechno, dokonce i cenné části bratrského života, se stávají formalitou, jen vnějškem.

c. Písmo svaté, spisy svatého Františka, základní texty z Františkánské spirituality, Řeholi SFŘ, Generální konstituce i Rituál bychom měli brát do rukou mnohem častěji.

Musíme se snažit, aby hlouběji pochopili Písmo svaté a další spisy. Obzvláště ty sestry a ti bratři, kteří jsou zvoleni bratrským společenstvím, si musejí být vědomi povahy a podstaty našeho Řádu, naší základní struktury a našich vlastních předpisů.

Jak je to krásné zjistit, že naše Řehole i naše Generální konstituce jsou duchovní četbou! Kromě některých konkrétních norem pro každodenní život, hlavní body popisují a také přemýšlejí o naší konkrétní sekulární františkánské spiritualitě. Dávají pokyny, a to jak pro náš osobní duchovní život, tak také pro náš bratrský život v bratrských společenstvích na různých úrovních, od místní úrovně až po mezinárodní bratrské společenství.

Zvu vás z hloubi svého srdce, abyste četli tyto dokumenty s tímto přístupem: Jak mně Řehole a Generální konstituce pomáhají žít mé povolání sekulárního františkána hlouběji, abych se stal lepším křesťanem, lepším sekulárním františkánem?

d. Musíme čelit nepřítomnosti a / nebo nedostatečné realizaci organizačních struktur a projektů řádu, které jsou v důsledném souladu s jeho povahou a které mají umožňovat dostatečný duchovní a apoštolský rozvoj.

Často slýcháme od členů našeho řádu, že nezbytnou součástí našeho života je spiritualita, a struktury a organizace jsou pro nás pouze zátěží. Všem, kdo takto smýšlí, bych rád na tomto místě připomněl jeden oprávněný názor, který řekl členům Generální kapituly v roce 2005 tady v Assisi Lester Bach OFMCap: Charisma bez instituce je jen vidinou, je fantazírováním; instituce bez charismatu je noční můrou. Charizma a instituce musejí jít ruku v ruce, protože my nejsme duchovní hnutí, my jsme Řád.

Tyto dvě části jsou úzce vzájemně propojeny a ovlivňují a určují jedna druhou.

Základní úkoly lze shrnout do dvou zásadních kapitol:

OBRÁCENÍ KE KRISTU A PROHLOUBENÍ SEKULÁRNÍHO FRANTIŠKÁNSKÉHO POVOLÁNÍ.

V obojím hraje formace nezastupitelnou roli.

*** OBRÁCENÍ KE KRISTU**

Přestože jsme Řádem "kajícníků" (tj lidí, kteří se rozhodli s plným vědomím k cestě *obrácení*, a měli by dokonale znát cíl, kterého mají dosáhnout (*dokonalost lásky a úplné spodobení s Kristem, jako František*), zdá se, že pro mnoho sekulárních františkánů opravdové "obrácení" je více tématem rozhovoru, než programem života, který mají uskutečňovat (realizovat)".

Ministři a obecně osoby zastávající odpovědné služby, musí vykonávat své služby s *pokorou a autentickým -opravdovým smyslem pro službu*. Místo toho velmi často najdeme, nedostatek chápání, jak vypadá nejzákladnější- elementární pravdivé obrácení ke Kristu, a na základě toho, skutečný "trvalý život pokání". Být ministrem znamená být služebníkem, osobou, která by měla sloužit sestrám a bratrům, tak jako to dělal Kristus. * Konstatovat, že se vyskytují domněnky, vytáčky, lehkomyšlnost, touha vypadat, připoutanost k pozici velení, nestydaté a svévolné používání prostředků bratrského společenství, snadné rozhodnutí k rezignaci, pokud rozhodnutí nejsou ihned podpořena či odsouhlasena, a tak dále, je velmi smutné.

To je naprostý opak toho, jak se máme chovat: neboť jako skuteční ministři, považujeme sebe za menší než ostatní, a tudíž jim sloužíme. To má být především zásada těch, kdo mají zodpovědnost ve volených pozicích. Je třeba obrátit svůj život ke Kristu, a učit se od něj.

- To není jen neznalost, toho co požadují Řehole a Generální Konstituce, ale co je důležitější, je to naprostý nedostatek konverze, pravého obrácení srdce a mysli. Přestože slovy uznávají, že náš model *následování Krista* je František, mnozí (velmi, velmi mnozí, opravdu) sekulární františkáni zachovávají postoje a praktiky, které jsou přesným opakem *pokory, poslušnosti, mírnosti, vyhledávání chudoby, hlubokého smyslu pro službu a svědectví, bytí menším, příkladnosti* atd svatého Františka.

Nedostatek (chybění) opravdového obrácení, je jeden z opravdu nejvážnějších problémů, kterým je náš řád vystaven.

To je, převážně, způsobeno **nedostatečným rozlišováním povolání** před připuštěním kandidátů k profesi a **povrchní formací**. Obecně platí, že mluvíme o 2 letech formace, včetně všech stupňů i více. Ale udělejme si krátký výpočet. V případě, že se kandidáti průměrně setkají 2x měsíčně na 1 hodinu, po dobu 10 měsíců v roce, 2 roky formace odpovídají pouze 40 hodinám!!! A vlastní sebe-formace je rarita! Většina kandidátů se spokojí s tím, že se formují pouze během formačních schůzek.

Také členové rad místních bratrských společenství musí mnohem lépe a více pochopit, co rozlišování povolání znamená. Oni jsou nástroji Ducha svatého, oni hodnotí lidskou, křesťanskou a sekulárně Františkánskou cestu kandidátů. Tyto fáze jsou postaveny jedna na druhé. Pravdivé obrácení ke Kristu, je základem jejich sekulárního františkánského života.

PROHLUBOVÁNÍ SEKULÁRNÍHO FRANTIŠKÁNSKÉHO POVOLÁNÍ

„Sekulární františkáni se kromě toho mají často věnovat četbě evangelia. Z evangelia mají přecházet k životu a ze života k evangeliu”. (Řehole 4).

Kdokoli by uměl říci, že evangelium jsou čtyři knihy: Matouš, Marek, Lukáš a Jan, a to je pravda. Ale já si nemyslím, že Řehole měla někdy v úmyslu nás osvobodit od čtení. I když existují šťastné výjimky, pozorujeme často (až příliš často!), že v Řádu zvyk čtení, studování a meditace evangelia není tak běžnou praxí, jak by to mělo být. Velmi zřídka jsou čteny další knihy Nového zákona, a požehnání jsou ti, kteří mají hlubokou touhu pravidelně číst Starý Zákon.¹

Hovořím-li o prohlubování našeho povolání, také myslím na prohloubení znalostí spirituality. Nejsme duchovní hnutí, ale my jsme Řád, a máme celý podrobný životopis našeho Serafického otce a k dispozici jsou také jeho spisy. Spisy svatého Františka a jeho biografie jsou známé málo, nebo povrchně, nebo vůbec ne.

Podstata našeho života je obecně shrnuta v Řeholi, zatímco podrobnosti o tom, a objasnění bratrského života jsou v Generálních konstitucích. Tyto dokumenty, včetně Rituálu, jsou nám dány církví, lze tedy říci, Kristem! O to je smutnější vidět, že tyto dokumenty rovněž nejsou dobře známé!

Mnozí sekulární františkáni jednoduše žijí jen z možností běžných míst. Spoléhají jen na sporadické (občasné) přednášky některého dobrého mnicha a jen zřídka se zabývají sami, jednotlivě, vytrvale a osobně používáním posvátných textů, Františkánských pramenů a základních textů SFŘ.

Řád není dobře známý; členové nevědí, jak funguje a ignorují (neznají) základní pravidla, na nichž je společenství a strukturální život Řádu založený.

Mnoho let odpovídáme desítkám a desítkám bratrů a sester na problémy, jejichž řešení lze nalézt pouhým otevřením Konstitucí na správné stránce!

Musíme mít odvahu ptát se sami sebe, jako jsme to udělali předtím: kolik z nás může říci, ve vší upřímnosti, že se zavázal doopravdy, aniž by se ohlížel zpět, k cestě autentické konverze?

Jak velký počet může říci, že je animován (oživován) výhradně touhou po úplném spodobení s Kristem, jako František?

Kolik z nás může tvrdit, že jeho činnost a chování není často motivováno spíše splněním rutinních, formálních a byrokratických požadavků, než duchovními důvody a bratrskou službou?

Pokud každý z nás bude ochoten s řešením těchto problémů začít sám u sebe, pak budeme, společně s bratry a sestrami z celého světa, schopni čelit problému struktury a správy našeho

řádu a řešit ho. Po přiměřeně dlouhé zkušební době budeme schopni nalézt řešení, která budou plně vyhovovat povaze našeho řádu.

4. CÍLE A ROZSAH “SPRÁVY=VEDENÍ”

a. ŘÍZENÍ – SPRÁVOVÁNÍ ŘÁDU znamená na prvním místě dobře znát cíle, kterých má být vedením dosaženo.

Tyto cíle jsou známy velmi dobře: jsou dokonale popsány v Řeholi a v Generálních konstitucích. Nicméně, jen zřídka, jsou podkladem objektu vážného zamyšlení, studia, a konkrétní aplikace.

b. KTERÉ CÍLE TO JSOU?

V podstatě, cíl je jen jeden: STÁT SE SVATÝM (*usilovat o dokonalost v lásce*) a **CHOVAT SE ODPOVÍDAJÍCÍM ZPŮSOBEM** (poslání).

-----
¹ «Kdo nezná Písmo svaté, nezná Boží Moc a Moudrost. Neznalost Písma je neznalost Kristat» (Sv. Jeroným, Commentary on Isaiah). – Viz také Sv. František ve 2C, LXXI, 105.

Všechny ostatní cíle pramení z tohoto základního cíle a představují jeho konkrétní vyjádření. Zde jsou cíle, které, většinou okamžitě, mohou být nalezeny v naší Řeholi a Generálních konstitucích.

Řehole:

- _ Usilovat o dokonalost v lásce ve svém světském stavu
- _ Žít evangelium podle příkladu svatého Františka
- _ Zpřítomňovat charisma svatého Františka
- _ Být svědky a nástroji poslání církve
- _ Hlásat Krista svým životem i slovy
- _ Obnovovat církve
- _ Mít Kristovo myšlení: trvalé obrácení
- _ Budovat svět bratrštější a více odpovídající evangeliu
- _ Angažovat se ve veřejném životě
- _ Angažovat se pro spravedlnost, mír a integritu stvoření (Justice, Peace and Integrity of Creation (JPIC) – Aktivita bratří františkánů z 1.řádu.)

Toto nejsou cíle soukromé, které by se týkaly pouze jednotlivců.

Tyto cíle se plně týkají všech a ze všeho nejvíc, představených- členů rad-lídrů na všech úrovních. Velmi mnoho sester a bratří si myslí, že tyto cíle se týkají pouze soukromého duchovního života. Jenže, od roku 1978 je pro život v SFŘ zásadní charakteristikou bratrský život. Proto všechny tyto cíle musí charakterizovat náš společný život v bratrských společenstvích na různých úrovních.

Nejdříve musíme sami osobně všechny tyto cíle zvnitřnit- učinit je součástí své přirozenosti a realizovat. Potom následuje neustálé a vášnivé úsilí o to, aby je plnili i ostatní.

«Služba ministra nebo člena rady je bratrskou službou, je závazkem být k dispozici každému bratrovi a sestře i bratrskému společenství a brát za ně zodpovědnost, aby každý žil své povolání a aby každé bratrské společenství bylo opravdovým františkánským církevním společenstvím, které je aktivně přítomno v církvi i ve společnosti. ». (G.K. 31.2)

Generální konstituce

- _ Animovat-podporovat a povzbuzovat, a vést.
- _ Spojovat a koordinovat:

_ Pracovat tak, aby byla uváděna do života sounáležitost a vzájemná spolupráce tj.: aby všechna bratrská společenství na všech úrovních byla skutečně jednotná, vzájemně propojená a koordinovaně spolupracující, aby mohla vnímat, že všichni jsou jedno a tvoří jeden jediný Řád.

_ Pracovat s cílem, aby na všech úrovních (místní, oblastní, národní a mezinárodní) bylo opravdové společenství cílů formace, apoštolských aktivit a konkrétní lásky. Aby společné cíle sloužily Církvi a světu a aby hlásaly a svědčily o radostné zvěsti (evangelizace).

_ Organizovat pravidelná setkání a shromáždění, kvůli vzájemnému společnému poznávání, sdílení a plánování a tak podporovat život a apoštolát SFŘ na mezinárodní úrovni.

Jak jsme již řekli výše, **jednota, koordinace a propojení** jsou extrémně důležité cíle, abychom se cítili a byli opravdovým Řádem. Pro dosažení tohoto cíle je třeba udělat ještě hodně práce. A (stojí to za to opakovat), pokud se nám podaří dosáhnout konkrétní jednoty života a záměrů, mohli bychom se stát, společně s františkánskou rodinou, nesmírně mocným "nástrojem" k naplnění našeho poslání ve světě.

«Místní bratrská společenství se sdružují podle církevních, územních nebo jiných kritérií do bratrských společenství na různých úrovních: oblastní, národní a mezinárodní. Jsou koordinována a propojena podle ustanovení Řehole a Konstitucí. To je zapotřebí kvůli spojení mezi bratrskými společenstvími, řádné spolupráci mezi nimi a kvůli jednotě SFŘ.». (G.K. 29.1)

c. K dosažení cílů, je nezbytné **ZVOLIT** ty **SPRÁVNÉ LIDI**, aniž bychom podlehlí pokušení hlasovat pro své nejlepší přátele, naše "spojence", kteří by upřednostňovali naše osobní pohodlí nebo cíle. Lidé, pro které jsme se rozhodli, by měli dobře znát podstatu řádu a jeho pravidla a měli by mít konkrétní schopnosti a předpoklady, nezbytné k dosažení toho, co bratrské společenství potřebuje v dané chvíli.

Vedoucí SFŘ na každé úrovni musí:

- _ mít trvalou profesi,
- _ být přesvědčený o hodnotě evangelního františkánského života,
- _ velkoryse a prozíravě pohlížet na život církve a společnosti,
- _ otevřený dialogu, a
- _ spolupráci, být připravený pomáhat a pomoc přijímat». (G.K. 31.3)

d. Po vyjasnění cílů, je nutné **MÍT PROJEKT** a předem připravit předběžně prozíravé akce, které mají být prováděny, a uplatnit potřebnou a efektivní organizaci.

Velmi často se při absenci přesných projektů stává, že se ocitáme v situaci, kdy se **necháme událostmi ovládnout** a **ony nám diktuji priority a plány** (program). To způsobuje široce rozšířená tendence čekat, až se vyskytne problém a teprve pak zasahovat, místo abychom položili preventivně základy k tomu, aby problém nenastal. Takže nakonec dobíháme za událostmi, místo abychom sami události plánovali a určovali směr k dosažení cílů.

Další problém je, že **často dáváme přednost spíše naléhavým věcem-případům, než věcem důležitým**. Snažíme se vyřešit to, co je přímo před námi, neboť nás to nutí k jednání, a pak často nasloucháme nejhlasiťjším hlasům, místo – aby jednání bylo založeno na skutečném vyhodnocení a soudném rozlišování – abychom stanovili skutečné priority a dělali nejdříve to, co opravdu na prvním místě být má.

e. Instituce (orgány), struktury a projekty nikdy nesmí potlačovat nebo bránit hnutím, která duch vyvolává v každém z nás.

Je nezbytné vytvořit dobře navržené a konkrétní plány (projekty), v souladu s dosažením duchovních a institucionálních cílů: jsme Řád a slovo "řád" nám připomíná nutnost uspořádat náš život tak, abychom vytrvale a systematicky dosahovali našeho společného povolání a poslání. To však nesmí být provedeno byrokraticky.

Instituce nesmí nikdy potlačovat nebo překážet hnutím, které Duch volně vzbuzuje v osobách. 2 Vůdci ve službě, proto budou muset být vždy velmi pozorní, aby zachytili tyto impulsy. Musíme se naučit naslouchat a rozlišovat, a pokud to bude nutné, být schopní přezkoumat svá rozhodnutí.

f. A konečně, je naprosto nezbytné, v rámci naší Řehole a Generálních konstitucí, rozvíjet a uplatňovat moudře všechny NÁSTROJE SEBEURČENÍ A INDIVIDUÁLNÍHO PŘÍZPŮSOBENÍ stanovené v našich GK, aby byly dodrženy potřeby ochrany životního prostředí, kulturní, společenské a politické odlišnosti, které charakterizují každou zemi, V praxi se to nestává nikdy!

Stačí vidět, jak jsou Národní stanovy koncipovány, abychom pochopili, jak málo jsou „konkrétní- specifické“. Často jsou Stanovy částečným nebo úplným duplikátem Generálních konstitucí!

«Národní stanovy musí stanovit kritéria organizace SFŘ v rámci národa. Aplikace těchto kritérií je ponechána rozváznému úsudku vedení příslušných bratrských společenství a národní rady.» (G.K.29.3).

Tento článek výslovně ukládá, že se musí najít konkrétní a individuální způsoby, jak organizovat Řád. Tento úkol svěřuje věrné a uvážlivé kreativité vůdců, aby cíle byly lépe splnitelné.

-----
2 Kardinál Carlo Maria Martini, jeho poslední rozhovor: "Mohli bychom aspoňhl edat lidi, kteří jsou svobodní a v blízkosti svých bližních. Jako například biskup Romero a jezuitští mučedníci v El Salvadoru. Kde jsou hrdinové, kteří nás mohou inspirovat? **Ze žádného důvodu, ať je to jakkoliv, je nesmíme omezovat prostřednictvím pout instituce.** »

«Kde to vyžaduje prostředí a potřeby členů, mohou být v rámci bratrských společenství pod vedením jedné rady vytvářeny sekce nebo skupiny sdružující členy, kteří mají specifické potřeby, společné zájmy nebo tutěž činnost. Tyto skupiny si mohou stanovit zvláštní pravidla, týkající se jejich schůzek a činnosti, musí však zůstat zachována věrnost požadavkům vyplývajícím z příslušnosti k jednomu bratrskému společenství. Národní stanovy určí vhodná kritéria pro vytváření a činnost těchto sekcí nebo skupin. » (GK 34)

Tento článek nabízí široké možnosti i ve smyslu jak uspořádat (organizovat) struktury, které jsou v souladu (konsistentní) s realizací cílů bratrských rad. Musíme se naučit ne-restriktivnímu výkladu článků Generálních konstitucí, pokud je to relevantní (závažné) a použitelné.

Při přemýšlení jak řídit náš milovaný Řád, hledáme akceschopná rozhodnutí. Proto Vás zvu ke svobodnému, intuitivnímu a duchovnímu pročitání Generálních konstitucí, s úmyslem nalézt tu nejlepší cestu ke službě našim sestřám a bratřím.

5. NĚKTERÉ KONKRÉTNÍ PROBLÉMY

Naznačíme jen několik z nich, které odpovídají našim zkušenostem a osobní citlivostí.

Poté, by každý z vás měl nabídnout jeho / její vlastní konstruktivní příspěvek k těmto, nebo i dalším možným tématům na základě jeho osobní zkušenosti a citlivosti.

a. Nedostatek kolegiality (kolektivní odpovědnosti) a nepochopení role ministrů.

To je nejčastější problém v Řádu. Tento problém existuje, nejen proto, že jsou ministři, kteří si myslí, že mají nárok na absolutní moc, ale také proto, že jsou členové rady, kteří jsou přesvědčeni, že ministr je zodpovědný a zmocněný k tomu, aby dělal všechno, nebo kteří prostě nemají v úmyslu zapojit se do služby.

Řešení tohoto problému spočívá výhradně na plném souladu v dodržování naší Řehole a Generálních konstitucí.

Zvláštní nedorozumění se může týkat (viděno ze zkušenosti), pokud jde o roli místopředsedů -zástupce ministrů. Často jsou považováni pouze za „ministry náhradníky“, kteří nemají nic dělat, dokud ministr ve své službě funguje. Velmi vřele doporučuji přečíst si Generální konstituce, které uvádějí:

1. Úkolem zástupce ministra je: (G.K. 52.1)

- _ spolupracovat v bratrském duchu s ministrem a podporovat ho při plnění jeho úkolů;*
- _ vykonávat činnosti, kterými ho pověřila rada a/nebo shromáždění či kapitula;*
- _ zastupovat ministra v tom, v čem je kompetentní a za co je odpovědný, v případě jeho nepřítomnosti nebo dočasné neschopnosti;*
- _ převzít službu ministra, jestliže se tato služba uprázdní.*

Tyto povinnosti – zejména první dvě – znamenají mnohem více než čekání na to, až ministr “zmizí”. To vyžaduje nové chápání úlohy ministra a zástupce ministra.

b. Členové rady, kteří nepřijímají zasahování ze strany ministrů a rad.

To je způsobováno jednak **typem jednotlivých osobností, nedostakem obrácení a nevědomostí** a jednak faktem, že volba jednotlivých kandidátů kapitulou (což je v současnosti převažující móda) vyvolává v těchto lidech *mylný dojem, že jim byl svěřen přímý a osobní mandát (pověření) kapitulou*, a v důsledku toho předpokládají, že jsou odpovědní pouze přímo kapitule, nikoli vůči radám. To je úplně špatně! Odstranění této vážné chyby vyžaduje metodologickou a zralou reflexi.

c. Chronický nedostatek finančních (hospodářských) zdrojů!!!

Stále používáme systém finančních příspěvků od Národních bratrských společenství, který prokázal svou neefektivnost a neschopnost produkovat zlepšení.

Potenciálně nemáme žádné jiné zdroje příjmů.

d. Vyčerpávající pracovní zatížení pro ty, kdo se v radách, opravdově zavázali sloužit bratřím.

Tato situace „vyčerpává“ fyzicky i psychicky " lidi, kteří jsou vážně odhodláni sloužit. To je zdrojem značných problémů jak jednotlivců, tak i celého bratrského společenství.

Způsobuje to ztrátu smyslu pro odpovědnost nejen u ostatních členů rady, ale i u ostatních členů bratrství. To zároveň uvolňuje prostor pro možnost autoritářského vedení, které ničí bratrství a kolektivní odpovědnost (kolegialitu).

e. Nedostatečné nebo žádné zapojení všech členů (i nezvolených kapitulou) do činností, které mají být prováděny na všech úrovních !!!

Na druhé straně, struktury musejí vždy používat ty **nejlepší možné kompetence** (odborné znalosti), schopnosti, zkušenosti a ochotu sloužit v bratrských společenstvích, a to i v případech že majiteli těchto dovedností jsou kapitulou nezvolení členové. Zvolení členové budou mít vždy konečnou odpovědnost a obratnou (moudrou) koordinaci všech struktur. Pokud není žádná komunikace mezi radami a členy, a pokud úkoly nejsou sdíleny v bratrském duchu (bratrským způsobem), přičemž jsou brány v úvahu všechny kompetence, někteří lidé budou značně přetěžováni, zatímco jiní se budou cítit zbyteční.

(Všichni) «Bratři a sestry jsou spoluodpovědní za život bratrského společenství, ke kterému patří, i za život SFRŽ jako organické jednoty všech bratrských společenství rozptýlených po světě» (G.K.30.1)

f. Nedostatek trvalých struktur, které podporují podstatné řídicí funkce a základní činnosti Řádu.

To je základ problému uvedeného v odstavci 4, a je výsledek problému popsáno v odstavci 5. Některé stabilní a efektivní struktury jsou nezbytné k zajištění:

- _ Kontinuita obsahu a činnosti v dlouhodobém horizontu
- _ Splnění všech úkolů rad
- _ Spravedlivé rozdělování pracovního zatížení a vyšší účinnost při plnění zadaných úkolů.

V Řádu je rozšířená tendence přejímat všeobecně zastaralý kořistnický systém „bratříčkování - klientelismus“ používaný v politickém světě. Změňte ministra nebo radu a změní se spolupracovníci bez ohledu na to, zda byli dobří nebo špatní (tedy i ti platní- dobře pracující). Radikálně se také změní celé nastavení systémů a předchozích projektů, i když byly platné, dobré a fungovaly.

Jedna věc je přinést nový impuls, opravit předchozí chyby, zahájit nové potřebné projekty. Jiná věc je vždy začít znovu jen proto, že nový ministr nebo noví členové chtějí vše jen ke svému vlastnímu obrazu a podobě a chtějí prosazovat svou vlastní "autoritu" a nadřazenost!

Mezinárodní úroveň postrádá **účinné a koordinované systémy decentralizace.**

g. Sebe-izolace a nadměrná fixace na místo: na život ve farnostech nebo místních komunitách.

Přetrvávající závislost na řeholnicích.

h. Podstatný nedostatek dobře připravených a dostupných osob !!!

To je jeden z důvodů, proč není do značné míry možné vytvořit platné a trvalé podpůrné struktury. Takový nedostatek dobře připravených lidí brání rozvoji vnitřní "know-how". To nutí Řád ke hledání pomoci zvenčí a často, i v případě, že je taková externí pomoc kvalifikovaná, se stává, že tyto osoby nemluví stejným jazykem jako sekulární františkáni a pak podstatně ignorují jejich skutečné potřeby, historii, Řeholi, identitu atd.

i. Bratrské a pastorační vizitace!!!

Čas věnovaný Bratrskému národnímu společenství během Bratrské a pastorační národní vizitace (a na nižších úrovních bratrských společenství je to ještě horší) je vždy **extrémně krátký**, a to **jak v průběhu inspekce na místě, tak i potom, pokud existují problémy, které vyžadují čas a osobní přítomnost**. Konkrétně, je vždy možné udržovat **kontinuální provozní kontakt**, a v případě potřeby, **prodloužená přítomnost visitátorů na místě**, aby doprovázeli a společně vyřešili problémy, s nimiž se setkávají. Často se problémy, které jsme

nalezli, podařilo vyřešit kompletně jen málokdy. Byla by potřebuná přímá, opakovaná a dlouhodobá přítomnost.

j. Nedostatečné zapojení do církevních struktur a dynamiky (místní, diecézní, obecné , (G.K. 62.2.b, 66.2.i).

k. Nedostatečná interakce (vzájemné ovlivňování) v konkrétních a v akceschopných termínech se zbytkem Františkánské rodiny. Nedostatek společných cílů a aktivit.

V tomto bodě jsou řeholníci ve větším deficitu než my, protože obvykle pracují jako samostatné izolované Řády. Zkrátka a dobře, ve Františkánské rodině ještě není dostatečné povědomí, že je třeba, abychom na dosažení společných apoštolských cílů, poslání a evangelizaci pracovali všichni společně. Častokrát ani není zájem pracovat společně.

l. Vertikální a horizontální komunikace v Řádu !!!

Díky osobní zkušenosti, víme velmi dobře, že přenosový řetězec od **Mezinárodního bratrského společenství / předsednictva směrem dolů, se ve většině případů zastaví** již na úrovni národního bratrského společenství, a místní úroveň nedosáhne téměř nikdy. Pokud neodstraníme tento problém, je pouze iluzí, že se Řád může někdy změnit tak, aby byl tím, čím být má.

S několika málo výjimkami, místní, regionální a národní bratrská společenství nemají vzájemné kontakty, výměny či spolupráci mezi sebou a ještě méně sdílejí konkrétní projekty. Nedostatek komunikace je do značné míry odpovědností vyšších úrovní, které mají za úkol koordinovat spojení s bratrskými společenstvími nižší úrovně a to i s těmi, která si často ani nepřejí vyjít ze své skořápky.

Konečně, často neexistuje ani horizontální komunikace od ministrů směrem ke členům svých vlastních rad a naopak !!!

m. Nedostatek pochopení povahy vztahu SFŘ-františkánská mládež (YouFra). Nedostatečné převzetí odpovědnosti vůči YouFra.

«Františkánskou mládež (YouFra – Gi.Fra), jak je chápána těmito Konstitucemi a za kterou se SFŘ cítí zvláště zodpovědný, tvoří ti mladí, kteří se cítí být voláni Duchem Svatým k tomu, aby zakusili křesťanský život v bratrském společenství ve světle poselství sv. Františka z Assisi a prohloubili své povolání v rámci Sekulárního františkánského řádu.». (G.K. 96-2.)

«SFŘ musí být připraven sdílet svou zkušenost života podle evangelia s mládeží... ». (G.K. 96.1)

Kromě vzácných výjimek, sekulární františkáni obvykle nedodržují, to co Řehole a Generální konstituce požadují!

«Františkánská mládež má svou zvláštní organizaci a metody formace i výchovy, odpovídající potřebám mladých a podle podmínek různých zemí.». (G.K.96.5)

YouFra – Gi.Fra se těší široké škále samostatnosti v rámci SFŘ.

Ve většině případů, ale naopak, sekulární františkáni očekávají a nárokují si, že budou vládnout v YouFra, a když mladí františkáni z YouFra- Gi.Fra odmítají, odpovědí je lhostejnost a ztráta zájmu o ně.

Všechny povinnosti spočívají na SFŘ: Animace, adekvátní františkánská formace, sdílení zkušeností evangelického života. Assisi, 03.11.2014

Jsme si vědomi různých zneužívání v mnoha zemích a podstatné neochoty SFŘ dodržovat své povinnosti vůči YouFra.

«Františkánská mládež ... žádá sekulární představitele...o bratrskou animaci». (G.K. 96.6.)

«Ať se bratrská společenství SFŘ snaží poskytnout bratrským společenstvím Františkánské mládeže bratrského animátora, který ... zajistí odpovídající františkánskou sekulární formaci». (G.K. 97-2)

«Jeden zástupce Františkánské mládeže, určený svou radou, je členem odpovídající rady SFŘ; jeden zástupce SFŘ, určený vlastní radou, je členem rady Františkánské mládeže na stejné úrovni. Zástupce Františkánské mládeže má hlasovací právo v radě SFŘ jen tehdy, je-li sekulárním františkánem s profesí». (G.K.97. 4.)

Kromě vzácných výjimek, SFŘ systematicky ignoruje povinnosti uložené Řeholí a Generálními konstitucemi. Drtivá většina místních a regionálních bratrských společenství nerealizuje tuto výměnu zástupců, která je nezbytná k prohlubování úzkého společenství se SFŘ (srov. GK 97,3.).

Vztah na mezinárodní úrovni funguje dobře.(cfr. G.K. 97.3.).

Církev, v rámci františkánské rodiny, svěřila SFŘ úkol: důvěrnou péči o františkánskou mládež v lůně své vlastní organizace. Tento úkol musí být proveden zcela, s radostí a s přesvědčením.

SFŘ potřebuje YouFra- Gi.Fra víc než YouFra- Gi.Fra potřebuje SFŘ!

Assisi, 3. listopadu , 2014

Překlad: Marie Magdalena Janáčková